

- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii rikkumine.

27. oktoobril 2015 esitatud hagi – Yieh United Steel versus komisjon

(Kohtuasi T-607/15)

(2016/C 038/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (esindaja: advokaat D. Luff)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas komisjoni 26. augusti 2015. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/1429, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taiwanist pärit roostevabast terasest külmaltsitud lehtmaterjali impordi suhtes⁽¹⁾ (edaspidi „vaidlustatud määrus” või „lõpliku tollimaksu määrus”), artiklid 1 ja 2; ning
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Üldkohtul on pädevus vaadata läbi vaidlustatud määruse artiklid 1 ja 2 ning hinnata selle kooskõla alusmäärusega ja Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtetega.
2. Teine väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 5, sest ta keeldus alusetult arvesse võtmast hageja poolt juba varem kasutatud kulude jaotamise meetodit, mis on kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud raamatupidamistavadega. Selle rikkumise tõttu keeldus komisjon väärtalt ringlussevõetud vanametalli mahaarvamisest asjaomase toote tootmiskuludest, suurendades sel moel alusmääruse artikli 2 lõiget 3 rikkudes kunstlikult normaalväärtust.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 1, sest ta jättis normaalväärtuse määramisest alusetult välja asjaomase toote müügi omamaisele sõltumatule kliendile tavapärase kaubandustegevuse käigus. Komisjon ei põhjendanud piisavalt sellest keeldumise põhjuseid. Lisaks, eeldades, et kõnealuse keeldumise põhjus on pelgalt asjaolu, et need tooted eksporditi pärast müüki (hageja teadmata), on komisjoni kohaldatud kriteerium ebaseaduslik. Komisjon oleks pidanud võtma arvesse hageja kavatsust selle toote lõppsihtkoha osas müügi ajal. Seega rikkus komisjon alusmääruse artikli 2 lõiget 2, jättes omamaise müügi arvesse võtmata ainult seetõttu, et sõltumatu klient ekspordis tooted pärast müüki.

⁽¹⁾ ELT L 224, lk 10.